

Thư cho người ở lại

Nguyễn thị Hoàng

Lời mở đầu: Nguyễn thị Hoàng là vợ quá cố của tôi. Sau khi bác sĩ cho biết bà không còn sống bao lâu nữa bà ấy bắt đầu viết nhật ký và hồi ký. Tổng cộng bà viết được 3 tập gồm gần 200 trang. Mỗi tập đều có tựa: tập thứ nhất tựa: **Tình thương**, tập thứ nhì tựa: **Hai trái tim một cuộc đời**, tập thứ ba tựa: **Những câu chuyện nhỏ nhỏ trong cuộc đời**.

Trước hết tôi xin trích ra đây 3 lá thư viết cho người ở lại trong tập **Tình thương**, theo tôi nghĩ đây là di sản tinh thần vô giá mà vợ tôi đã để lại cho tôi và 2 con.

Huỳnh long Trị

Thư viết cho chồng:

Enschede, 27-03-09
Anh Trị thương mến,

Hôm nay em ráng ngồi đây viết cho anh Trị vài chữ. Ngày xưa em viết thơ tình hay lắm! Anh Trị cũng vậy! Nhận được lá thư là cứ đọc tới đọc lui hoài quên cả học bài. Bây giờ em viết thơ này để từ giã anh. Tụi mình ăn ở với nhau năm chìm bảy nổi mà mình có được hai đứa con mạnh khỏe, lanh lợi, khôn ngoan, khôn lớn thì còn gì quý bằng hả anh? Hồi đó hai đứa mình ao ước đủ thứ: nào là một mái nhà để mình ở cho yên mà không bao giờ mình được hết... Cũng nhờ một chút phước đức ông bà và nhờ quyết tâm của anh muốn tu nghiệp ở ngoại quốc mà anh lọt qua đây và sau đó nhờ sự can thiệp của chánh phủ Hòa Lan mà mẹ con em cũng khăn gói đi theo chồng theo cha sau hơn 4 năm xa cách. Tụi mình sống ở xứ người những khó khăn mới. Tiếng Hòa Lan thì không biết. Tiền bạc thì không có. Nguyên cầu Trời Phật Ông Bà có phép lạ gì để giúp cho tụi mình qua cơn hoạn nạn. Nhờ vậy Trời Phật Ông Bà rất linh cũng chiều lòng người nên gia đình mình được xã hội bao bọc, giúp đỡ cho tới ngày hôm nay: sức khỏe dồi dào, là một trong những gia

đình Việt Nam có nhiều thành công trong xã hội mới này. Em rất hài lòng vui mừng khi nhìn thấy được hai con khôn lớn, khỏe mạnh, vinh quang. Riêng em thì lúc nào cũng lo lắng, nặng gánh bên đây rồi nặng gánh bên kia... Ở với anh và hai con, được thằng con rể và đứa cháu ngoại, được 30 năm ở đất người, mà 40 năm đám cưới, quen nhau năm 1963 và kết luận năm 2009. Tổng cộng 46 năm. Lâu quá, dài quá hả anh? Bây giờ thì anh 70 tuổi rồi và em thì 63 tuổi! Tụi mình cũng thọ rồi! Cũng hưởng rất nhiều của xã hội rồi! Cũng hài lòng mừng vui lắm rồi! Trên đời này có ai tránh được sanh và tử. Ông Bà kêu em trở về! Trời Phật nói bao nhiêu đó quá đầy đủ. Bây giờ số phận đã an bài. Em cũng phải đi con đường sanh tử. Em chúc anh Trị có nhiều sức khỏe, sống hạnh phúc kề cận với hai đứa con, nương tựa tuổi già. Còn có được đứa con rể và một đứa cháu

ngoại Quinten quý hơn cả gia tài. Em sẽ dạo chơi tiên cảnh, an lạc cuộc đời, hạnh phúc muôn đời với đất Trời.

Anh chọn tấm hình nào của em hồi còn nhỏ mà anh thích, hồi đó em tặng cho anh, anh rửa lớn ra để kỷ niệm cái hột cát bụi của trần gian!

Chào anh nhé, chúc anh vui vẻ hạnh phúc, an toàn bên

cạnh hai đứa con và cháu ngoại yêu quý.

Vợ của anh, Thương quá là thương

Thư viết cho con gái:

Enschede, 28-03-2009

Uyên, con gái yêu quý của má,

Hồi còn nhỏ má thích những loài chim lắm. Cho nên sau này nếu má có con gái thì má sẽ chọn một cái tên thật đẹp của một loài chim thật đẹp để đặt tên cho đứa con gái yêu quý của má vừa mới ra đời, Huỳnh long là họ của ba còn Hoàng là tên của má và Uyên là tên của con. Cái tên Huỳnh long Hoàng Uyên này không bao giờ trùng với tên của ai hết. Chớ không như Nguyễn thị Hoàng thì nhiều lắm.... Lúc bà ngoại sanh má ra trong một căn nhà nhỏ, kế bên nhà ông cố bà cố ở Mỹ Tho mà má thường dẫn con về chơi vào những ngày hè

nóng nực ở Sài Gòn...

Má sanh năm 1946 trong chiến tranh. Dân chúng đói khổ, nghèo nàn..Dần dà má cũng biết đi biết chạy, biết nói, biết hát...và má tung tăng trong cuộc sống cơ hàn mà hoàn toàn tự do đó...Má là đứa cháu ngoại đầu tiên của gia đình cho nên ai cũng cưng, chiều chuộng hết. Muốn cái gì được cái nấy. Nhõng nhẽo lắm...

Con chim Hoàng Uyên của má, còn dài nữa nhưng má ngưng ở đây. Má thân ái thương yêu chúc con, Michael và Quinten lúc nào cũng khỏe mạnh, vui tươi, hạnh phúc.

"Vạn pháp vô thường, có sanh có diệt"

Đức Phật đã nói trước khi nhập Niết Bàn. Thương tụi con, **Má**.

Thư viết cho con trai:

Enschede, ngày 30-03-2009
Triều, con trai yêu quý của má,

Má cầu nguyện cho ba má được ông bà cho đứa con trai. Thì vài tháng sau má mang thai con.

Má ôm ấp bào thai, dinh dưỡng còn hơn chị Hai nữa. Sau 9 tháng 20 ngày má được đứa con trai kháu khỉnh, thông minh, ngoan hiền, nặng 3.75 kg khỏe mạnh. Tất cả những điều má ước mong đều hội đủ cả trong con. Cái đó là cái phước đức cho ba má, chị Hai. Có con chị Hai vui hơn, chăm sóc em. Má nói: "Có em trai nữa lớn con sướng. Có người kề cận, giúp đỡ nếu con cần". Chiến tranh gần chấm dứt nhưng dữ dội lắm xảy ra tại Sài Gòn năm 1975. Mẹ con mình nằm trong nhà thương. Ngoài đường lộn xộn dữ lắm. Người ta chạy di tản đầy đường, cháy nhà, súng bắn... Sau 10 ngày bà nội rước mẹ con về nhà... Về tới nhà là 30 tháng 4 năm 75. Má ôm con má khóc, má ôm chị Hai má khóc. Ba con ở Hòa Lan đi học chưa xong.

Chuyện xưa lắm rồi má kể một chút thôi. Ba, chị Hai với con đều biết rõ ràng những gì xảy ra cho má rồi. Sinh, Tử, Bệnh, Lão! Đức Phật đã nói trong kinh Phật. Làm người, không ai không đi qua con đường này. Không ai không chết. Cho nên mình phải chấp nhận cho

số mệnh.

Nhờ phước đức ông bà, gia đình mình sống ở Hòa Lan, quốc tịch Hòa Lan nên tất cả quyền lợi đều được hưởng như người Hòa Lan. Nhà thương "Medisch Spectrum Twente" này, bác sĩ Epping, một nhóm bác sĩ, y tá, nhân viên đều hết lòng giúp đỡ tới mức cuối cùng mà người ta có thể làm được. Con biết rõ ràng hết rồi. Má là người sung sướng trên thế gian này. Má được tới Hòa Lan, tung tăng với cuộc đời mình! Tụi con khôn lớn, khỏe mạnh, làm ăn khá giả. Ba khỏe mạnh, mua được nhà, mua được xe, mình có tiền lên xe xuống ngựa. Má có đầy đủ hết, mình có đầy đủ hết, không thiếu một món gì hết. Má vui lắm rồi. Má mừng lắm rồi. Má rất vui. Má rất vui khi má làm tròn bổn phận: là nuôi nấng, bao bọc, bao che cho hai con khôn lớn! Tụi con ráng chăm sóc cho ba tới tuổi già. Má ráng lắm rồi. Má vui lắm rồi. Má đã nói hết tất cả những gì má muốn được sau khi má về với ông bà, cha mẹ và đất trời.

Má chúc con và vợ tương lai của con, con của con nhiều sức khỏe, vui vẻ sống hạnh phúc bên nhau.

Có việc gì xảy ra phải hợp gia đình bàn tán tìm giải pháp. Chị Uyên, em Triều là một dòng máu, một cha một mẹ, một cuộc thương yêu giúp đỡ ngọt ngào và những kỷ niệm mà má với con sống những ngày bên nhau quá ời là hạnh phúc, phải vậy không con? Hai chị em có hai ngón tay út bên mặt giống hệt nhau (4 lóng). Đó là da thịt của bà ngoại để lại cho con mà mẹ bà đã làm dấu kỹ để khỏi lộn qua người khác. Thôi má mừng lắm rồi, má vui lắm rồi, má hài lòng lắm rồi, má an lạc rồi. Đức Phật nói :

"Vạn pháp vô thường, có sanh có diệt"

Má chúc con muốn gì được nấy.

Má của con,

Thương con nhiều.

